

Мазур (Череповська) Марія Іванівна

08.09.1944, с. Женишківці Вільк. р-ну, Хмельн. обл. Закінч. Уманський пед. ін-т (1971) спец. «Хімія, біологія».

Спец. вищ. кваліф. кат., вчитель-методист.

1963-2013 рр. – вч. хімії та біології Іл'ятківської ЗОШ І-ІІ ст.

Відмін. народ. осв. України (1979), «Отличник просвещ. СРСР» (1982), почес. грам. Держ. комітету Української РСР і президії республ. ради Укр. тов-ва охорони природи (1988), Хм.

обл. упр. по народній осв. (1988), Грам. упр. осв. Хмельн. ОДА (2004).

Л. РЕВНЮК

Мазур Єлизавета Арленівна

05.09.1947, с. Балабанівка Новоушиц. р-ну Хмельн. обл.

Закінч. Кам.-Под. держ. пед. ін-т (1968), спец. «Математика».

Спец. вищ. кваліф. кат., вчит.-методист.

Працювала вчит. матем. у Струзькій СШ Новоушиц. р-ну (1968-1970), на комсомол. роботі у Хмельн. РК ЛКСМУ (1970-1974); вчит. математ. (1975-1976) та заст. дир. (1976-1985) Ружичанської СШ Хмельн. р-ну, у 1986-2004 рр. – дир. Ружичанської ЗОШ І-ІІІ ст. Завдяки їй створ. загальноосвіт. навч. заклад «Школа-родина».

Авт. посіб., публік. у фах. період. виданнях.

Відмін. осв. України (1990). Почес. грам. МОН України (1995).

І. ПОДЛЮК

Мазур Микола Петрович

07.12.1951, с. Кременчуки Красилів. р-ну Хмельн. обл.

Закінч. Хмельн. технол. ін-т побут. обслуг. (1974), спец. «Технол. машинобуд., металорізальні верстати та інструм.»; аспірантура Тульськ. політехн. ін-ту (1981), стажування у Франції (1989).

Канд. техн. наук (1981), докт. техн. наук (1999), проф. (2001).

У 1974 р. – інженер-технол. на Хмельн. заводі термопластавтоматів. З 1975 р. – у Хмельн. технол. ін-ті

побут. обслугув. (нині ХНУ): асистент (1975-1978), старш. викл., доцент каф. технол. машинобудування (1981-1983), з 1983 р. – заст. декана механ. фак-ту.

У 1989-1993 рр. – проф. Ін-ту механіки м. Ум-Ель-Буагі (Алжир). Читав лекції з технол. машинобуд., метрології, осн. і базовим технол.

Після повернення до Хмельн. технол. ін-ту з 2000 р. прац. проф. каф. технології машинобуд., у 2000-2014 рр. – зав. цієї ж каф. З 2001 р. також виконув. обов'язки кер. центру дистанц. навч., який з 2004 р. перетворено у фак-т заочно-дистанц. навч. Дотепер – декан цього фак-ту. Викл. та адмін. діяльність поєднував із акт. наук.-дослід. роботою. З 2001 р. очолює наук. школу трибології процесу різання, був відповід. виконавцем держбюджетних тем і кер. госпдоговірних тем. Під його кер. захищ. 2 канд. дисерт.

Авт. бл. 200 наук. праць і винаходів, співавт. 7 навч. посіб. і монографій та 2-х підруч. Видав кілька підруч. франц. мовою (з технол. машинобуд., метрології, осн. і базовим технол.).

Відмін. осв. України (2000). Почес. грам.: Мін-ва осв. України (1994), Хмельн. міськради (2002), Почесн. диплом міжнар. виставки ВНЗ «Сучасна осв. в Україні» (2004), Почес. знак «Ветеран ХНУ» (2016).

М. ВОЙНАРЕНКО

Майдан Марко Степанович

20.06.1913, с. Пушкарівка (нині Сумськ. р-н Сумськ. обл.). Помер 10.02.1945, Угорщина.

Закінч. робітфак; природн. фак-т Сумськ. пед. ін-ту.

У 1937-1940 рр. – учит., завуч Великожванчицької СШ Дунаєвец. р-ну (тоді Кам'янець-Поділ. обл.).

Учасн. ІІ Світ. війни (1943-1945). Загинув на підступах до Будапешта. Бойові нагор.: мед. «За бойові заслуги», «За відвагу» (1943), орд. Червоної Зірки

